

Naujoji Tvarka

#194

4 / 2023 (134)

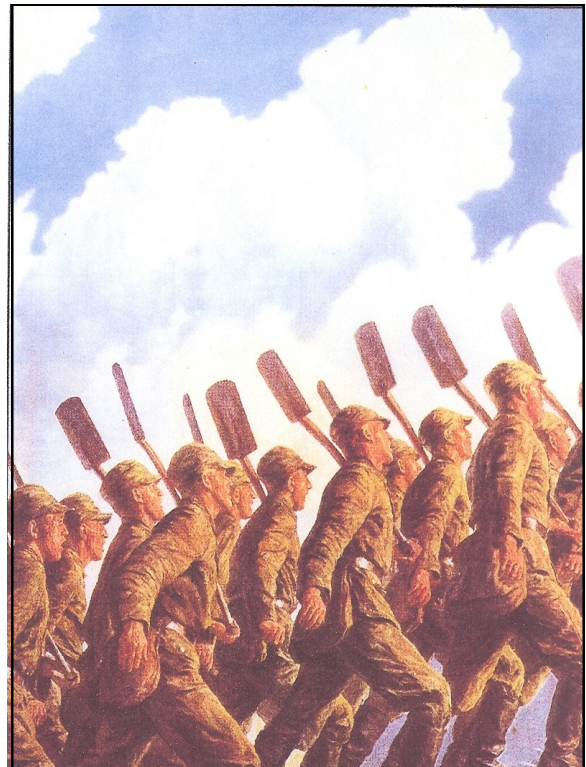
Leksikonas - Michael Kühnen

15 - PILIETYBĖ

Apšvietos revoliucija pakeitė bajorų ir dvasininkų vadovaujamą vaidmenį buržuazijos valdymu. Todėl pilietis tapo vakarietiškos demokratijos pavyzdžiu ir dominuojančiu asmens tipu socialinėje ir ekonominėje liberalaus kapitalizmo formoje, kuri kilo iš Apšvietos dvasios.

Tačiau jei piliečio sąvoka vis dar buvo suprantama kaip idealus laisvo, savarankiško ir atsakingo individo įvaizdis, tikrovė labai greitai parodė, kad toks individualizmas gali vesti tik į grubų materializmą ir kad pilietis iš tikrųjų yra tik žmogus, kuris nori uždirbti, o ne tarnauti, kuris savo gerovę iškelia aukščiau už bendruomenės gerovę ir nori save matyti pasaulio centru. Jo komfortas, jo siauraprotiška moralė, jo gyvenimo lygis turėtų būti gyvenimo matas ir valstybės pastangų centras. Piliečio valia tuo išsemiama. Šiandieninis materialistinis minusinis pasaulis kilo iš šios dvasios.

Todėl nacionalsocializmas buržuaziją supranta kaip žmogiškąjį materializmo

atvaizdą, kurį jis įveikia pasitelkdamas darbininkų klasės etiką.

"Piliečio pasaulis užleidžia vietą darbininko pasauliui".

Tai svarbi sąlyga, kad nacionalsocialistinė revoliucija įveiktų dekadansą.

Jei buržuazija Vokietijoje istoriškai jau buvo atgyvenusi po Pirmojo pasaulinio karo ir buvo nustumta atgal, kai valdžią užgrobė nacionalsocialistinė Vokietijos darbininkų partija, nors, deja, ne visiškai įveikta, tai po Antrojo pasaulinio karo ją vėl sugrąžino į valdžią Vakarų valstybės nugalėtojos VFR ir nuo to laiko ji dominuoja socialiniame ir visuomeniniame gyvenime bei vokiečių tautos charakteryje.

Taigi Vokietijos buržuazija, kuri nuo 1945/56 m. JdF taip pat sudarė sąjungą su amerikozizmu, galutinai tapo Vokietijos nacionalinio kūno maru, kurio atsigavimas įmanomas tik visiškai jį įveikus.

Politiniu požiūriu tai vyksta nacionalsocialistų partijai užgrobus valdžią, o kultūriniu - per völkisch kultūrinės revoliucijos kovą.

16 - KRIKŠČIONYBĖ

Nacionalsocializmas, kaip biologinio humanizmo pasaulėžiūra, remiasi gamtos dėsnų nulemta gyvenimo tikrove. Todėl jai žmonės ir rasė yra visų minčių, jausmų ir veiksmų centre. Visos be išimties žmogaus gyvenimo išraiškos ir apraiškos yra žmogaus biologinės prigimties, taigi ir jo rasinės bei etninės priklausomybės, rezultatas, ir jos turi prasmę ir vertę tik tada, jei tarnauja rūšies išsaugojimui ir vystymuisi!

Šiame kontekste reikia įvertinti ir religijos klausimą. Nacionalsocialistų pasaulėžiūroje vyrauja vertybinio idealizmo etika, tačiau ji yra religiškai tolerantiška. Jame neprašoma religinių pranešimų ir formų, bet paliekama religijos išpažinimo laisvė kiekvienam

tautos nariui. Vienintelis apribojimas yra rūšies išsaugojimo ir vystymosi tikslas, kuris sieja visus ir viską, todėl negalima pripažinti jokios religinės bendruomenės, prieštaraujančios šiam tikslui. Nacionalsocializmas taip pat skiria pozityviają ir negatyviają krikščionybę.

Krikščionybė sukėlė pirmąją istorijoje tikrą revoliuciją Europoje ir paskatino iš esmės perkainoti visas antikinio pasaulio vertybines nuostatas, kurios tuo metu dar buvo tradicinės (žr. Tradicija). Neigiamas aspektas buvo tas, kad judaizmo mąstymas ir jausmai su visu jo dogmatizmu ir fanatizmu pateko į Europos kultūrą. Ši negatyvi, judaizmu grįsta krikščionybė turėjo pražūtingų pasekmių, tapo pagrindiniu Europos dekadanso veiksmu, kaip ypač įrodė Nietzsche, ir taip sukėlė grėsmę arijų žmogaus rūšies išsaugojimui ir vystymuisi (žr. "arijų").

Tačiau egzistuoja ir pozityvi, nesmerkianti krikščionybė, kuri prisitaikė prie arijų žmogaus jausmų ir vertybių, savo "artimo meilės" (liaudies bičiulių) mintimi religiškai pagrindžia liaudies bendruomenę ir völkisch socializmą, taigi teigiamai veikia rūšies išsaugojimą ir vystymąsi. Pozityviosios krikščionybės meilės įsakymas, suprantamas per rūšį ir gamtą, atitinka nacionalsocializmo savęs supratimą kaip žmonių meilės ir tarpusavio supratimo ryšį.

Vokietija nuo pat savo istorijos pradžios buvo krikščioniška. To negali pakeisti politinis judėjimas - tarsi fiat - be naujo ir pavojingo liaudies draugų mąstymo ir jausmų skilimo. Nacionalsocialistinė Vokietijos darbininkų partija sąmoningai palieka atvirą klausimą, ar vokiečių tautai taip pat reikia völkisch-religinės, nekrikščioniškos reformos. Tačiau tai jokių būdu negali būti politinės partijos uždavinys, kuriam, nepriklausomai nuo religinių įsitikinimų, gali ir turi pritarti visi žmonės, manantys, kad rūšies išsaugojimas ir vystymasis yra didžiausia vertybė.

Todėl savo partijos programos 24 punkte NSDAP reikalauja visų religinių konfesijų laisvės, jei jos nenukreiptos prieš vokiečių tautą ir valstybę, kovoja su žydiškai-materialistine šiandieninio minusinio pasaulio nedvasia ir kaip organizacija išpažįsta pozityviają krikščionybę, kurios meilės įsakymas atitinka lemiamą etinį nacionalsocializmo įsakymą, taigi ir būsimos Naujosios tvarkos pamatą, kaip kertinį NSDAP partijos programos akmenį:

VIEŠASIS INTERESAS SVARBESNIS UŽ ASMENINĮ INTERESĄ!

17 - DEKADENCIJA

Biologinis humanizmas, kaip nacionalsocializmo mokslinė epistemologija, apibrėžia žmogų kaip už save atsakingą gamtinę būtybę, turinčią biologinį polinkį

kurti kultūrą, kuri yra gyvybinga tik kaip bendruomeninė būtybė.

Žmogus, kaip ir visa gyvybė, yra gamtos dėsniai: Paveldimumas, diferenciacija, kova už būvį, atranka ir išnykimas - tai tik svarbiausi iš jų.

Ankstyvajam žmogui, kuris vis dar daugiausia nesąmoningas, šis gyvenimas ir išgyvenimas gamtoje ir kartu su ja yra visiškai natūralus. Tačiau žmogus taip pat turi biologinį polinkį kurti kultūrą, kuris, kaip ir visų gyvų būtybių biologiniai polinkiai, tarnauja tik vienam tikslui: išsaugoti ir plėtoti rūšį, t. y. išlikti ir tobulėti. Šis žmogaus polinkis tampa istoriškai stiprus, kai atsisakoma medžiotojo-rinkėjo gyvenimo ir kartu pereinama prie sėslios valstiečių kultūros (žr. taip pat "valstietija"). Ji plėtojama vyriškose kunigų ir karių sąjungose (žr.

kareivystė), kurios leidžia sukurti monarchiją, kaip pirminę valstybės formą. Šiais keliais vystėsi arijų kultūra. Tačiau, kaip ir kiekvienai kultūrai, arijų kultūrai nuolat gresia dekadanso pavojus.

Dekadansas prasideda, kai tik kultūros vystymasis atitrūksta nuo savo tikslo padėti išsaugoti ir vystyti rūšiai, tampa nepriklausomas ir taip prieštarauja gyvybei bei gamtos dėsniams. Taip dekadansas sukelia kultūros, o dažniausiai ir ją palaikančių žmonių mirtį.

Kai tik kultūra ir gamta ima prieštarauti viena kitai, prasideda dekadansas, kuris iš pradžių vyksta lėtai ir nepastebimai, bet vėliau vis spartėja ir baigiasi kultūros nuosmikiu, o neretai ir žmonių mirtimi (žr. taip pat žmonės).

Siauresne prasme dekadansas suprantamas kaip paskutinė kultūros irimo stadija. Jam būdinga:

Materializmas - vyraujantis požiūris į gyvenimą;

Vertybinių reliatyvizmas;

Lyčių suvienodinimas (žr. moterų judėjimą);

Gimstamumo mažėjimas;

Mišri giminystė;

Paskutiniame dekadanso etape palaužiamas tautos noras gyventi, todėl ji paprastai neišgyvena savo kultūros sunaikinimo.

Šiandieniniame minusiniame pasaulyje dominuoja amerikietiškas, kuris tapo pasauline dekadanso varomąja jėga. Ji gresia visoms rasėms, tautoms ir kultūroms, todėl pirmą kartą istorijoje visai žmonijai vienu metu gresia dekadansas ir jo padariniai.

Kita vertus, arijų rasės srityje nacionalsocializmas, kaip idealistiškai suformuotos baltojo žmogaus tradicijos paveldėtojas (žr. taip pat vertybinį idealizmą), formuoja pasipriešinimą.

Nacionalsocialistų partija (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija) per kultūrinę revoliuciją stiprina žmonių valią gyventi, per valdžios ir politikos revoliuciją šalina valdančiojo minusinio pasaulio pamatus, per rasinius įstatymus griežtai įgyvendina rasinę higieną, visas kultūrinės gyvenimo apraiškas gražina tarnauti rūšies išsaugojimui ir vystymuisi ir taip įveikia dekadansą, įvesdama Naująją tvarką.

18 - DEMOKRATIJA

Šiuolaikinės demokratijos valstybinė forma yra Apšvietos revoliucijos rezultatas. Jos šalininkai ją supranta ir giria kaip liaudies valdžią, kurioje valstybės suverenitetas nebepriklauso valdovui, kaip monarchijoje, o perduodamas liaudžiai.

Demokratijos problema yra ta, kaip žmonių valia gali būti matoma ir išreiškiama, kiek ji turi ar gali būti ribojama ir (arba) susieta su aukštesnėmis vertybėmis, ar ji yra absoliuti ir nevaržoma. Skirtingi atsakymai į šiuos klausimus lemia labai skirtingas demokratijos formas.

Vakarietiško tipo demokratija,

susijungusi su liberalizmu ir suformavusi parlamentarizmą, tampa vertybinio nuosmukio (žr. vertybinį reliatyvizmą) ir materializmo auka, nes valia ir ryžtingumas suskyla, o valstybė tampa interesų grupių, suinteresuotų tik savanaudiškais tikslais ir savo gerove, grobiu.

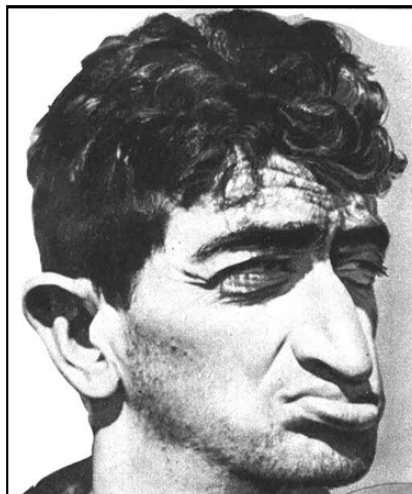
Rytų tipo demokratija (liaudies demokratija) sieja liaudies suverenitetą su vadovaujančiu komunistų partijos vaidmeniu ir tariamai moksline marksizmo ideologija.

Tačiau jokia demokratijos forma negali išspręsti dabarties ir ateities problemų ir sudaryti sąlygų žmonių bendruomenėms išlikti ar net sparčiau vystytis, nes dėl savo dogmatizmo jos visos nepripažįsta žmogaus, jo biologinės prigimties, taip pat gyvenimo ir jo dėsnių tikrovės. Pagrindinė arijų rasės problema (žr. "arijai") - dekadansas - ne įveikiama, bet dar labiau paaštrėja.

Tai ypač pasakytina apie Vakarų demokratiją, kuri, kaip ir ekonominė bei socialinė forma - liberalusis kapitalizmas, su kuriuo ji paprastai siejama, - praktiškai atvedė prie materialistinio ir dekadentiško dabartinio minusinio pasaulio, taigi ir prie istorinio buržuazijos bankroto. Paskutinė šios raidos irimo stadija yra amerikonizmas.

Dėl visų šių priežasčių nacionalsocializmas atmeta demokratiją ir liaudies suvereniteto idėją, o suverenu pripažįsta tik tautą, kurios valios reiškėja yra nacionalsocialistų partija (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija). Vienintelis dalykas, kurį nacionalsocializmas turi bendro su vakarietiško tipo demokratija, yra jo pasiryžimas pasinaudoti jos mechanizmais, kad būtų įvykdyta teisėta revoliucija dalyvaujant partijų kovoje, ir įsitikinimas, kad Naujoji tvarka negali būti kuriama prievarta, o reikalauja masių sutikimo. Todėl nacionalsocialistų partija siekia demokratijos daugumos pritarimo, kad galėtų panaikinti demokratiją ir įkurti nacionalsocialistinę liaudies valstybę.

19 -

VOKIETIJA

Vokietija yra Europos centre įsikūrusių germanų gyvenamoji teritorija. Vokiečiai yra pagrindinė germanų tautų šeimos tauta (žr. Germanų tautos).

Dabartinę Vokietiją sudaro trys Antrojo pasaulinio karo nugalėtojų įkurtos dirbtinės valstybės - VFR, VDR ir VFR Austrija, kurios negali būti laikomos tikromis valstybėmis, nes VFR ir VDR neturi jokio suvereniteto, o Austrijai pagal valstybinę sutartį (Anšliuso draudimas) atimta apsisprendimo teisė.

Kitos Vokietijos dalys skirtingu metu atiteko kaimyninėms valstybėms šiaurėje, vakaruose ir pietuose (Šiaurės Šlezvigas - Danijai, Eupenas-Malmedis - Belgijai, Elzasas-Lotaringija - Prancūzijai, Pietų Tirolis - Italijai). Galiausiai senoji vokiečių gyvenamoji teritorija, nors dauguma vokiečių po karo buvo išstremti, apima atskirtas rytines Vokietijos imperijos teritorijas, kurias okupavo ir valdo rusai, lenkai ir čekai.

Šis Vokietijos susiskaldymo ir priespaudos aprašymas akivaizdžiai parodo, kad reikia vokiečių nacionalizmo, kuris atkurtų vokiečių tautos laisvę ir suverenitetą, suvienytų visą Vokietiją į vieną tautą ir taptų būsimojo Ketvirtojo reicho pagrindu.

Šį vokiškąjį nacionalizmą įkūnija Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija, kaip vokiečių tautos valios reiškėja.

20 - DIFERENCIJAVIMAS

Biologinis humanizmas, kaip nacionalsocializmo mokslinė pažinimo teorija, siekia pažinti gamtą ir jos gyvenimo dėsnius ir perkelti juos į socialinį arijų žmogaus gyvenimą (žr. arijų), kad biologiniu mąstymu ir biologiniais politiniais veiksmais būtų sukurtos prielaidos arijų rasės rūšiai išlikti ir vystytis.

Svarbiausi iš šių gyvybės dėsnių yra paveldimumas, diferenciacija ir kova už būvį su jo atranka ir naikinimu.

Paveldimumas yra statiškas gyvenimo elementas, politiškai vyraujantis tradicinėse bendruomenėse (žr. tradiciją) ir realizuojamas monarchijoje, aristokratijoje, kastų ar paveldimų klasių visuomenėje, o diferenciacija - dinamiškas gyvenimo elementas.

Paveldimoji medžiaga niekada neperduodama kaip tiksli kopija, bet nuolat atsinaujina ir nuolat kinta dėl mutacijų ir prisitaikymo prie kintančių gyvenimo sąlygų. Pasitvirtinę kovoje už gyvybę, jie genetiškai stabilizuojasi ir ilgainiui gali

išaugti iki naujų rūšių ir gyvybės formų sukūrimo. Taip atsirado ir tebeegzistuoja begalinė gyvybės įvairovė, kuri žmonėms pirmiausia pasireiškia rasėmis, tautomis ir gentimis.

Štai kodėl visų žmonių lygybės dogmatizmas, būdingas daugumai šiandien vyraujančių ideologijų, yra toks priešiškas gyvenimui.

Ten, kur ji iš tikrųjų įsitvirtina, ji gali vesti tik į nuskurdimą ir standartizavimą - į standartizuotą masinį žmogų, kuris visų pirma būdingas liberalaus kapitalizmo ir marksizmo žmogiškumo įvaizdžiui.

Nacionalsocializmas, priešingai, pripažįsta gyvybės įvairovę ir, pasitelkdamas rasinius įstatymus bei rasinę higieną, saugo paveldimą medžiagą nuo maišymo, standartizavimo ir biologinio nuskurdinimo. Taip jis perkelia diferenciacijos dėsnį į arijų rasės bendruomeninį gyvenimą, sukuria sąlygas rasės išlikimui ir aukštesniam vystymuisi pagal rūšį ir prigimtį ir taip tampa organizuota arijų valia gyventi.

Nacionalsocialistinės revoliucijos laimėtoje naujoje santvarkoje arijų tautų bendruomenė suklestės kaip aukšta kultūra, kuri teisingai atsižvelgs į gyvenimo įvairovę ir sudarys sąlygas kiekvienam rasės draugui, kiekvienai arijų tautai ir visai arijų rasei laisvai gyventi ir vystytis pagal savo biologinę prigimtį. Tai aukščiausia laisvės forma ir vienintelis natūralus laisvės supratimas.

Pramogos su svastika

Anekdotų rinkinys, kurį sudarė Gerhardas Lauckas

Leidėjas: NSDAP/AO, PO Box 6414, Lincoln, NE 68506 JAV

nsdapao.info ir nsdapao.org

Autorinės teisės 1993 m. NSDAP/AO

Spausdinta JAV.

13.

Šlėzvigas-Holšteinas yra gana "nacistinė" provincija. Net ir turėdamas policijos uodegą, kartais užsukdavau į viešus legalių, nacionalistinių grupių, kuriose lankosi mūsų tipo žmonės, susirinkimus. Žinoma, pirmiausia įeidavo koks nors bendražygis, kad viską patikrintų, o aš ilgai neužsibūdavau.

Vieną dieną užsukau į provincijos NPD kalėdinį vakarėlį, kuriame dalyvavo keli šimtai žmonių.

Mano "asmens sargybinis" buvo 6 pėdų ir 6 colių ūgio, svėrė 240 svarų, o jo veido išraiška buvo tokia: "Ar galiu juos nužudyti, viršininke?" Jis nusprendė išeiti į salės priekį parūkyti, kur netrukus pamatė kitą ką tik atvykusį bendražygį. (Beje, pastarasis bendražygis savo sūnų pavadino Adolfu.)

"Sveiki, kaip sekasi, - pasisveikino mano asmens sargybinis.

"Policija buvo atvykusi pas mane. Jie ieškojo Gerhardo."

"Ar jie ką nors išsiaiškino?"

"Ne, pasakiau jiems, kad nežinau, kur jis yra. Beje, ar žinote, kur jis yra?"

"Taip, jis viduje geria kavą."

Jo veide pasirodė nustebeš žvilgsnis. Juokas? Bet ne, jis įėjo į salę, susirado mane ir juokdamasis papasakojo, kas nutiko.

Netrukus prie mano kėdės priėjo vyriškis ir paklausė: "Ar jūs ne Gerhardas Lauckas?"

Kalbėdamas apie šiek tiek netikslų ar bent jau *per ankstyvą* laikraščio straipsnį, atsakiau: "Ne, laikraštyje perskaičiau, kad jis buvo deportuotas."

...Tiesą sakant, dar mėnesį slapstėsi nuo policijos, per tą laiką organizavau propagandinės medžiagos kontrabandą į Vokietiją. Tada nusprendžiau pasitraukti su trenksmu: Paskelbiau, kad ketinu pasakyti kalbą pavadinimu "*Kodėl nepripažįstu įsakymo deportuoti!*". Policija nesitikėjo, kad iš tikrųjų pasirodysiu, todėl į mitingo

salę pasiuntė tik kelis vyrus. Tačiau aš vis dėlto pasirodžiau. Tiesą sakant, turėjau daugiau vyrų nei jie - *stambesnių* vaikinių. Didžiausias mano bičiulis buvo aukštesnis už didžiausią jų vyrą, kuris akivaizdžiai atrodė išsigandęs. Mano bičiulis tik pažvelgė į jį žvilgsniu: "Ar galiu dabar jį nužudyti, viršininke?". Jie manęs nesulaikė, tik paprašė, kad eičiau kartu.

Policijos nuovadoje pateikiau lėktuvo bilietą ir paaiškinau, kad turiu suspėti į traukinį už trisdešimties minučių, kad spėčiau į skrydį. Į Hamburgo traukinių stotį mane lydėjo policijos palyda... bet nuo Hamburgo iki pat Liuksemburgo oro uosto važiauvau *vienas*! Tai sužinoję komunistai paskelbė straipsnį, kuriame teigė, kad "fašistinės Vokietijos policija" leido man, "piktajam nacistui", pabėgti; jie net perspėjo, kad *vis dar* klajoju po Vokietiją! Skaitydamas tą straipsnį po daugelio savaitių Linkolne, dar kartą pasijuokiau prieš šąskaita.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÜHRUNGSABTEILUNG

Der Kampf geht weiter !

Seit dem Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als ein Prozess in der Geschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mehrere von Massenmord, Verfolgung, Vertreibung und Verdrängung haben nicht aufgehört, den Kern der gesamten Welt umgeben hat geführt Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind unerschütterliche Willen und Kampfesgeistern nach Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des historischen Volkes ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Ein unvermeidliches Ereignis ist also dabei, das Volkstum – gegen alle weißen Völker ( ) zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überführung und Kampfesgeistern.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Wahlkampf" oder in "Brennweite", ob mit Propaganda oder anderen Arten. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS naujienų biuletėnis
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekinė ataskaita
Interviu su Molly

Trečioji dalis

NSK: Dabartiniai jūsų projektai aktyviausiai susiję su filosofija ir menu.

Aptardinkite savo požiūrį į tokių temų poveikį politikai.

Molly: Daugiasia demesio skiria Adolfui Hitleriui ir "Zemogius armija" (www.mourningtheancient.com/truth.htm). Dabar jau turia 21 puslapį, o dar tiek daug turia padaryti. Antrąjį pasaulinio karo studijos yra absoliutus informacijos laukas. Ieškai informacijos apie vieną dalyką, o rami dar du dalykus, kuriais reikia iširti. Jautiesi tarsi archeologas, atkasinėjantis palaidotą praeitį. Present, kurios Jie nemorety tikėti į dionos šviesą. U2 informacijos ir nuotraukų atpažinti vel galime pateikti internetui. Metams begant it įvairių žemes kampanijų į paviršiu iškilim rėty daisyti. Dažnai atrodo, kad tai

the NEW ORDER

Number 179 (133) Printed 1973 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture denigration, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO yra didžiausias pasaulyje
Nacionalsocialistinės propagandos tiekėjas!**

Spausdinti ir internetiniai periodiniai leidiniai daugeliu kalbų

Šimtai knygų daugeliu kalbų

Šimtai svetainių daugeliu kalbų

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info